

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3087/2019. (IV. 17.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 517. § (1) bekezdésének *b)* és *d)* pontjai, az 520. § 1. mondatának utolsó fordulata, az 521. §-a, illetve az 522. § (2) és (3) bekezdései alaptörvény-ellenességének megállapítására és alkalmazási tilalom kimondására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.1798/2017/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Palotás Csongor ügyvéd, 1082 Bp., Üllői út 54–56.) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozót a Szolnoki Járási és Nyomozó Ügyészség 2017. augusztus 24. napján bíróság elé állította, amelynek során a Kunszentmártoni Járásbíróság aznap meghozott 10.B.164/2017/3. számú ítéletében az indítványozót bűnösnek mondta ki hivatalos személy elleni erőszak bűntettében és súlyos testi sértés bűntettében. A Kunszentmártoni Járásbíróság említett ítéletében az indítványozót öt év hat hónap tartamú börtönbüntetésre és hat év tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Az ítélet aznap jogerőre emelkedett, mert azt annak kihirdetésekor az ügyész, a vádlott (azaz az indítványozó) és védője is tudomásul vette.
- [3] Az indítványozó későbbi védője (aki megegyezik a jelen eljárásban jogi képviselőként eljáró ügyvéddel) az elsőfokú jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, amelyet a Kúria a 2018. május 7. napján kelt, Bfv.I.1798/2017/6. számú végzésével elutasított.
- [4] 2. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában egyrészt az elsőfokú bíróság által alkalmazott – alább ismertetett – jogszabályok alaptörvény-ellenességét, másrészt a Kúria említett végzésének alaptörvény-ellenességét állította.
- [5] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panaszában kifejtette, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) 517. § (1) bekezdés határozza meg a bíróság elé állítás feltételeit. Az említett jogszabályi rendelkezés szerint erre – más feltételek mellett – csak abban az esetben kerülhet sor, ha az ügy egyszerű megítélésű [rég. Be. 517. § (1) bekezdés *b)* pont] és a terhelt a bűncselekmény elkövetését beismerte [rég. Be. 517. § (1) bekezdés *d)* pont]. A régi Be. 522. § (3) bekezdése szerint a bíróság az iratokat azon az alapon, hogy az említett két feltétel nem áll fenn, nem küldheti vissza. Az indítványozó álláspontja szerint az említett két feltétel megfogalmazása nem kellően körülhatárolt és ez teret enged az ügyész önkényes döntésének, ugyanis a régi Be. megfosztja a bíróságot attól a garanciális követelménytől, amelyek egyébként feljogosítják a bíróságot arra, hogy a vádat törvényességi szempontból a tárgyalás előkészítése során megvizsgálja.
- [6] A régi Be. 520. § első mondatának utolsó fordulata szerint az ügyész biztosítja, hogy a bizonyítási eszközök a tárgyaláson rendelkezésre álljanak, a régi Be. 522. § (2) bekezdése szerint pedig az ügyész a tárgyalás megkezdése előtt az iratokat és tárgyi bizonyítási eszközöket a bíróságnak átadja és ezt követően a vádat szóban terjeszti elő. Ez a szabályozás – az indítványozó érvelése szerint – az ügyész felkészültségével szemben a terhelti, védői és bírói oldalon felkészületlenséget eredményez, ez pedig ellentétes a fegyveregyenlőség alkotmányos alapelveivel, amely szerint a büntetőeljárás jogok a büntetőeljárás egyes szereplőit úgy illethetik meg, il-

letve e jogok akként gyakorolhatók, hogy ezáltal a büntetőeljárás többi résztvevőjének jogai, illetve e jogok gyakorolhatósága ne, vagy csak észszerű okból illetve észszerű mértékben sérüljön.

- [7] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott rendelkezések az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét idézik elő.
- [8] 2.2. Az Abtv. 27. §-a szerinti panaszában az indítványozó ugyan kéri a Kúria Bfv.I.1798/2017/6. számú végzésének a megsemmisítését azon az alapon, hogy az az Alaptörvényben biztosított jogát sérti, de ezen felül a kúriai végzés alaptörvény-ellenességével kapcsolatban semmilyen indokolást nem fejt ki.
- [9] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szűkséges döntenie.
- [10] Az Abtv. 26. § (1) bekezdés *b)* pontja és a 27. § *b)* pontja egyaránt kimondja, hogy alkotmányjogi panasz – egyéb feltételek fennállása mellett is – csak abban az esetben nyújtható be, ha az indítványozó előzetesen kimerítette a jogorvoslati lehetőségeit.
- [11] Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó nem élt fellebbezéssel a Kunszentmártoni Járásbíróság 10.B.164/2017/3. számú ítéletével szemben, hiszen azt kihirdetését követően tudomásul vette. Az indítványozó tehát nem merítette ki az alapügyben a jogorvoslati lehetőségeit így nem teljesítette az Abtv. 26. § (1) bekezdés *b)* pontjában és a 27. § *b)* pontjában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [12] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *e)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2019. április 9.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1198/2018.

• • •